Regionala Hunedoara-Deva

A început secerişul

Ziarele din ultima vreme au răspândit vestea că în unele regiuni ale ţării noastre a început secerişul orzului. Ţăranii muncitori au trecut la strângerea recoltei din acest an. Curând va începe şi secerişul grâului. Vin zile de muncă încordată, în care fiecare ceas este deosebit de preţios.

Ca şi în ceilalţi ani şi în vara aceasta ajutorul vostru pionieresc trebuie să se facă simţit. Pe mirişti, în urma secerătorilor, rămân spice risipite. Când priveşti miriştea s'ar părea că nici nu face să te osteneşti după ele: sunt atât de puţine că abia poţi să întocmeşti un snop, doi, din ele. Dar dacă socotim că ţara noastră are numeroase lanuri de grâu ne apare limpede că din puţinele spice se pot aduna cantităţi însemnate de boabe. Porniţi dar, dragi pionieri, în urma secerătorilor şi strângeţi toate spicele rămase. Faceţi în aşa fel ca nici un spic din recolta acestui an să nu se piardă.

Dar şi în alte chipuri puteţi sprijini voi campania de recoltare. In tabără, alegeţi o echipă de pionieri care să ducă zilnic ziare şi cărţi la câmp şi la arie; tinerii artişti amatori pot da în pauzele dela prânz mici programe artistice. Pionierii radio-amatori ai taberei pot instala un aparat de radio pe un cărucior cu ajutorul căruia să-l poată transporta la arie. Părinţii şi fraţii voştri vă vor mulţumi din toată inima.

Vin zile de muncă încordată. Ţăranii muncitori nu vor precupeţi nici o clipă pentru ca recoltarea să se facă în timp scurt şi în condiţii bune. Alături de ei să fiţi şi voi, pionierii, şi după puterile voastre sprijiniţi munca lor. Să cinstiţi în acest fel, prin muncă şi fapte pioniereşti, marea sărbătoare a poporului nostru: împlinirea a 10 ani dela eliberarea patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică.

Proletari din toate ţările uniţi-vă!
In lupta pentru cauza lui Lenin şi Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 51 (303) ★ Sâmbătă 10 Iulie 1954 ★ 4 pag., 15 bani

VARA PIONIEREASCĂ

Responsabilul librăriei Ioan Dumitru din Mihăileşti, regiunea Bucureşti e utemist şi-i cunoaşte bine pe pionierii din tabăra de curte. De aceea fără să-i mai întrebe, el le-a repartizat o mică bibliotecă cu tot felul de broşuri, cu sfaturi agrotehnice şi poveşti. El ştie că în fiecare an, pionierii din tabără au obiceiul ca în timpul prânzului când se odihnesc ţăranii care muncesc pe ogoare în arşiţa soarelui, să le citească diferite cărţi. Anul acesta deabia s'a deschis tabăra de curte, dar Marin Constantin şi cu Ioana Enache au şi venit la librărie să aleagă cărţi.

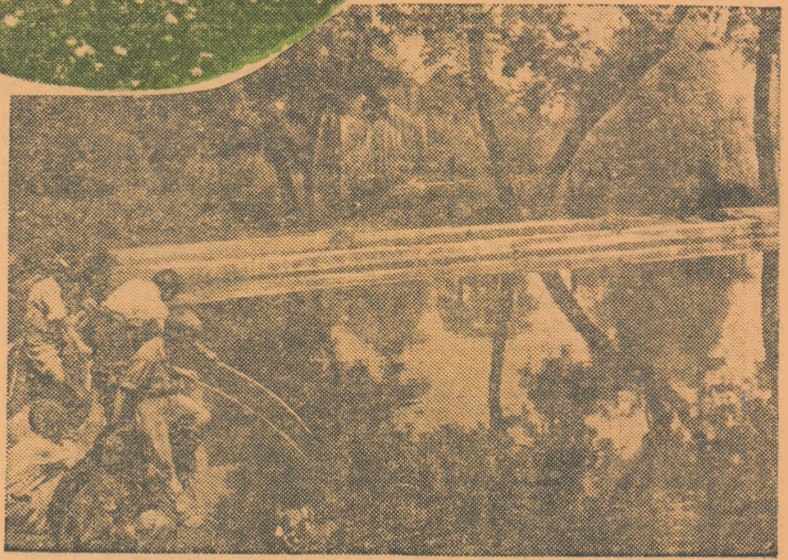
Dar parcă numai aceasta fac pionierii din tabăra de curte Mihăileşti? Ei vor să aibă o activitate bogată.

— Cum poţi să stai deoparte când sunt atâtea treburi de făcut, le spune Aurelia celorlalţi pionieri.
— Câmpul din apropierea taberei e plin de flori de muşeţel. Haideţi să strângem floarea. Vom aduna şi alte plante medicinale căci ele vor folosi la diferite medicamente, îi îndeamnă Maria. Şi într'o clipă cu toţii s'au răspândit prin iarba mătăsoasă, plină numai de flori albe.

In tabără se poate petrece minunat vacanţa dacă ştii să-ţi foloseşti bine timpul. Iată-i, de pildă, pe câţiva pionieri din tabăra de curte din Turda, cum stau grămadă pe marginea iazului din grădina şcolii şi privesc în apa limpede ca oglinda, aşteptând să vină câte un peştişor în undiţă.

Am recoltat mazăre

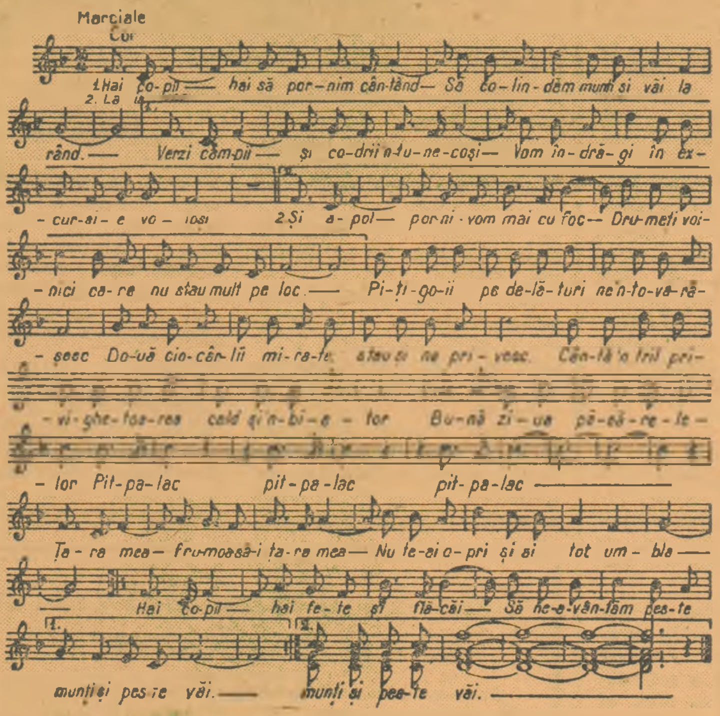
Nu departe de oraşul nostru, cam la vreo 5 km, se găseşte o fermă horticolă. Acolo ne-am dus noi, într'una din zile, cu un camion din oraş. Ferma are pământ întins, sute de hectare, şi toate sunt cultivate. Noi am ajutat la recoltarea mazărei. In două ore şi jumătate, cât am stat acolo, noi cei 60 veniţi dela şcoală, am adunat 400 de kilograme de mazăre. Tovarăşii dela fermă ne-au mulţumit călduros.

Marilena VASILIU
Şcoala medie de 10 ani, de fete
Buzău

Invăţaţi acest cântec

Marş de excursie

(din opereta pentru copii „Cântecul prieteniei" de N. Kiriculescu laureat al Premiului de Stat)

Hai copii, hai să pornim cântând,
Să colindăm munţi şi văi la rând.
Verzi câmpii şi codri'ntunecoşi
Vom îndrăgi în excursie voioşi.

La izvor popas vom face iar
Umbriţi cu drag de-un bătrân stejar,
Şi-apoi porni-vom mai cu foc
Drumeţi voinici care nu stau mult pe loc.

Piţigoii pe de lături ne'ntovărăşesc.
Două ciocârlii mirate stau şi ne privesc
Cântă'n tril privighetoarea cald şi'mbietor.
Bună-ziua păsărelelor, pitpalac, pitpalac, pitpalac.

Ţara mea.frumoasă-i ţara mea !
Nu te-ai opri şi-ai tot umbla.
Hai copii, hai fete şi flăcăi,
Să ne-avântăm peste munţi şi peste văi.

Să ne cunoaştem patria

● Gospodăria de stat din Războieni are o întinsă grădină de zarzavat. Aici au venit, mai multe zile în şir, pionierii din comuna Bălţaţi şi au ajutat la întreţinerea culturilor. Pentru munca depusă ei au primit ca răsplată suma de 4.000 lei. Cu banii strânşi, pionierii din Bălţaţi au hotărît să pornească într'o mare excursie cu autobuzul. Excursioniştii vor trece prin Piatra Neamţ, pe la Cheile Bicazului, vor urca pe Ceahlău, vor poposi apoi la şantierul hidrocentralei „V. I. Lenin". Autobuzul va porni în curând.

Constantin BUCUR
corespondent din reg. Iaşi

● Scriu aceste rânduri la numai câteva ceasuri dela sosirea noastră din excursia de 4 zile prin regiunea natală. Carnetul meu are multe însemnări, dar acum nu ştiu ce să aleg din el. Am să le recitesc şi despre cele mai interesante lucruri am să vă povestesc în scrisoarea viitoare.

Lilioara CRACIUNAŞ
Sibiu

CEHOV către copii

In luna aceasta se împlinesc 50 de ani dela moartea unuia dintre cei mai mari scriitori ruşi: Anton Pavlovici Cehov. Operele lui — povestiri şi piese de teatru — satirizează cu ascuţime relele societăţii din vremea sa: ignoranţa, superstiţiile, despotismul

Contemporanii lui Cehov mărturisesc că marele scriitor a purtat copiilor o nesfârşită dragoste. Povestirile pe care le-a scris anume pentru ei („Caştanca", „Vanica" şi altele) sunt astăzi mult îndrăgite de copii

Cu micii săi prieteni, Cehov ducea corespondenţă regulată, le trimetea daruri, le dădea sumedenie de sfaturi.

Ei îl interesau atât de mult, încât nu uita niciodată să scrie şi despre dânşii în scrisorile pe care le adresa prietenilor săi „Prind raci, — scria el în Mai 1889 lui A. S. Suvorin — şi tovarăş la treaba asta îmi este cismarul Mişca, de 12—13 ani, mare mincinos".

Cu un scris stângaci de copil, făcând intenţionat greşeli gramaticale, Cehov scria fetiţei Saşa, fiica prietenei lui M. V. Kuselova:

„Mult stimată stăpână Vasilisa Panteleevna,

Vă trimit din tot sufletul, următoarele daruri:

1. Foarfeci pentru tăierea codiţelor şoriceilor şi vrăbiilor.

2. Două peniţe pentru scris poezii: una pentru poezii proaste şi cealaltă pentru poezii bune.

3. O ramă pentru portretul unei mutre oarecare".

Scriitorul Cuprin povestea despre prietenia lui Cehov cu o fetiţă mică. „Intre copilul mititel şi omul în vârstă, trist şi bolnav, s'a legat o prietenie cu totul deosebită, serioasă şi plină de încredere reciprocă. Ei stăteau ceasuri întregi alături pe banca de pe terasă. Anton Pavlovici asculta atent şi concentrat, iar ea revărsa asupra lui un puhoi necontenit de vorbe hazlii, copilăreşti, şi-şi încurca mânuţele în barba lui".

Tonul glumeţ al relaţiilor lui Cehov cu copiii, lăsa întotdeauna să se vadă grija neprefăcută pe care scriitorul le-o purta, grija lui pentru educaţia lor morală şi fizică.

Intr'o scrisoare adresată lui Suvorin, el nu uită să amintească de fetiţa acestuia, Nastia, pe care o sfătueşte să facă gimnastică: „Să fii înaltă şi să ai umeri laţi, astfel e bine pentru sănătate. Să faci gimnastică că altfel nu te vreau de nevastă", adăugă el în glumă.

Cehov vedea în copii pe urmaşii săi, viitoarea generaţie de cetăţeni ai marii Rusii, pe oamenii care vor avea fericirea să lucreze în viitor şi din această cauză acorda o atenţie excepţională educaţiei lor.

Pregătiri pentru comemorarea marelui scriitor A. P. Cehov

In întreaga Uniune Sovietică se fac pregătiri intense în vederea comemorării a 50 de ani dela moartea marelui scriitor rus, A. P. Cehov.

La Taganrog, oraşul natal al marelui scriitor, a fost renovată casa în care a locuit şi care, în timpul războiului, fusese devastată de către fascişti. Aci se va inaugura o bibliotecă pentru tineret

★

Editura de stat pentru literatură va scoate cu prilejul comemorării o culegere în 12 volume a operelor lui A. P. Cehov, cu un tiraj de 200.000 exemplare.

★

Editura de stat pentru artă plastică a pregătit spre editare două albume: „Ilustraţiile pictorilor Kukrâniksî la povestirile lui A. P. Cehov" şi „Cehov în teatru", reprezentând scene din cele mai bune montări ale pieselor lui Cehov.

★

Studioul Central de filme documentare din Moscova lucrează la realizarea filmului „Cehov" care va înfăţişa principalele etape din viaţa şi creaţia marelui clasic al literaturii ruse.

URICANI oraş nou

Nu se ştie dacă pe hărţile viitoare, Uricaniul va fi trecut cu numele acesta, dar acum toată lumea aşa-i spune: Oraşul nou. Şi asta nu numai pentrucă oraşul are deabia doi ani, ci mai ales pentru faptul că în România dinaintea lui 23 August 1944 nu s'a văzut aşa ceva: un sătuc pricăjit să devină într'un an-doi, oraş construit anume pentru mineri.

CUM SE RIDICA UN FALNIC ORAŞ IN LOCUL UNUI SĂTUC NECĂJIT

Cum intri în Uricani, pe un mal al Jiului întâlneşti câteva blocuri noi. Intre blocurile astea, în care locuiesc mineri mai tineri — fără familie — şi între cele din oraş, se înşiruiesc ca pe o poliţă de muzeu, căscioarele şi bordeiele vechiului Uricani. Multe din ele au fost părăsite, locuitorii lor s'au mutat în oraş. Celelalte vor rămâne în curând şi ele goale. Cât de mici par pe lângă blocuri! Doar cu puţin par mai mari decât vagonetele cu cărbuni de pe funicular. Ţi se pare că de-ai lua o căsuţă din asta şi ai aşeza-o pe Jiu, ar porni la vale ca un fir de pai, împreună cu amintirea sărăciei de odinioară.

Iată şi centrul oraşului.

O sumedenie de blocuri mari, cu etaje. Unele sunt gata pe de-a'ntregul. Altele, doar pe dinăuntru, iar altele, se ridică deabia acum, ori... coboară. Pentrucă fiecare casă are nevoie de o rădăcină, de fundaţie. Noul bloc, al 28-lea, având un teren mai şubred îşi va coborî rădăcinile de beton la şase metri sub pământ.

Ziua pe străzile oraşului, care nu au încă nume, răsună neîncetat zgomote. Şi uruit de betoniere şi explozii dela cariera de piatră, de după deal, şi ciocănituri pe schele. Camioanele care aduc cărămidă, sau alt material de construcţie, claxonează mai mult decât maşinile care trec pe Calea Victoriei. „Heiruupuri" prelungite însoţesc forfota de pe şantier. Pentrucă, deşi din difuzoare răzbat cântece melodioase şi în geamurile blocurilor, pe pervaze, s'au aliniat muşcate, oraşul nou e încă un şantier. Creşte mereu. Până acum s'au mutat în orăşel peste 700 de familii de mineri. Şi în oraş afli nu numai locuinţe, dar şi magazine

Dacă-l întâlneşti pe tovarăşul inginer şef al şantierului, îţi povesteşte cum au prins constructorii un izvor de apă bună, sus în Valea lui Neag, şi l-au adus prin conducte aici, jos, să se verse prin robinete; cum au obţinut lumină electrică la uzina şantierului; cum se lărgeşte mina dela Uricani, din care se scoate cărbune din cel mai bun

DE VORBA CU CEL MAI TÂNĂR CONSTRUCTOR

In Oraşul nou sunt foarte mulţi copii. Unul din ei, Mircea Dragomir, e un mare constructor. El singur s'a apucat, fără ingineri, să zidească un orăşel nou... în mormanul de nisip, cu care amestecă cimentul, adevăraţii constructori. Mai târziu mi-am dat seama că Mircea e nu numai cel mai tânăr constructor din oraş, dar şi un fel de „coţofană" care ştie tot ce se întâmplă aici. Deşi are 5 ani şi jumătate, (jumătatea-i adăugată de el), îi ştie aproape pe toţi pionierii şi îi ştie destul de bine. Iţi spune că Márioara care învaţă la Lupeni, în ziua cutare a fugit dela şcoală; că Lazăr Alis are obiceiul să „împrumute" cravata roşie surorii ei mai mici; că Mihai Popescu nu prea îndrăgeşte învăţătura... Dar Mircea ştie şi lucruri bune. De pildă că pionierii din orăşel au lucrat în preajma lui 1 Mai la amenajarea unui parc.

După ce mi-a spus atâtea, Mircea s'a ridicat din nisip. A venit rândul lui să mă întrebe.

— Unde ai serviciul?

— La Bucureşti.

— Aha, la Bucureşti. Şi de ce nu vii aici la Oraşul nou? Aici e mai frumos să stai...

— Uite am venit...

— Aha, ai venit! Atunci precis eşti instructor...

Şi înainte de a apuca să-l lămuresc pe Mircea că nu-s instructorul pe care-l aşteaptă pionierii orăşelului, el a dat fuga să-şi anunţe prietenii mai mari că a venit „noul instructor".

In câteva minute, Mircea a adunat un întreg detaşament. Şi ca să le arate pionierilor cât de prieten e el cu „noul instructor", după puţină codeală, m'a servit dintr'un cornet cu o bomboană.

O pionieră, Irina, m'a dus să-mi arate apartamentul în care locuieşte ea. M'a trecut prin două odăi, o bucătărie, baie, povestindu-mi cu însufleţire ce surpriză grozavă va avea bunicuţa ei când îi va găsi într'o locuinţă aşa de minunată. Când a fost ultima dată la ei, vara trecută, locuiau tare prost şi înghesuit

Nu ştiu dacă apartamentul Irinei mai are şi altă încăpere pentrucă a venit în goană, tot Mircea, să ne anunţe să venim cât putem de repede...

— De ce?

N'a prins să răspundă. Am fugit toţi după el. S'a oprit lângă un camion uriaş, ZIS, de-abia sosit, încărcat cu verdeţuri şi legume.

— Mâine se deschide „Aprozarul", anunţă bine informat Mircea. Să veniţi să vedeţi şi... să mâncaţi. Am auzit că vor fi nişte cireşe grozave!

CÂND MIRCEA VA FI MARE

Mircea le ştie pe toate câte sunt acum, dar sunt lucruri pe care n'are de unde să le ştie şi pe care le va întâlni în orăşel peste câţiva ani.

Intr'un dosar mare, păstrat cu grijă în dulapul inginerului, se poate vedea cum va arăta Oraşul nou, peste ani.

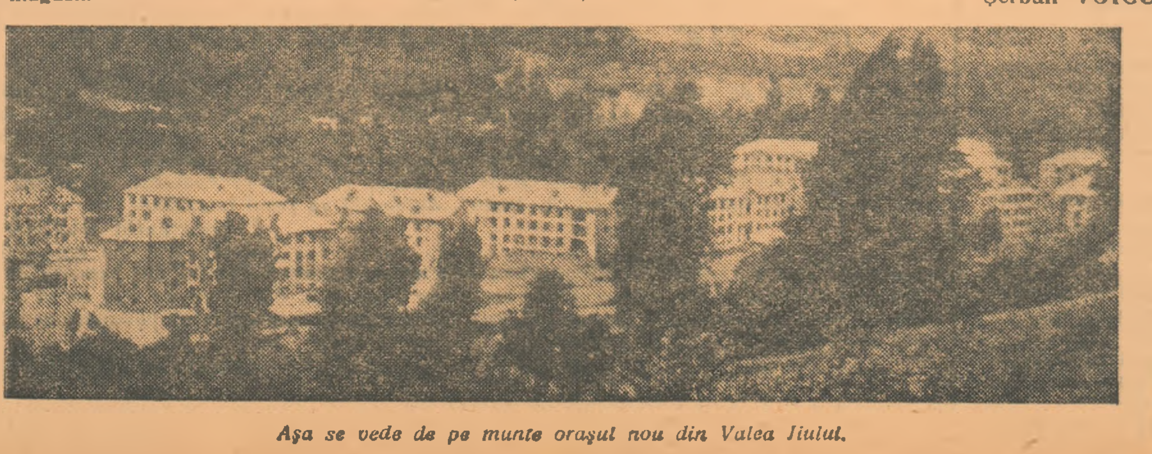
„In spatele blocurilor, pe dealul din faţă, se va ridica o şcoală mare. In cele două părţi, două cămine pentru elevi... Mai în centru, teatru, cinematograf, magazine noi... Mai sus, unde-şi are cotul Jiul, pe platou, râul va fi „mutat" puţin mai încolo, pentru a face loc blocurilor noi. Intre case se vor întinde alei largi cu pomi şi arteziene.

★

...Afară s'a'nserat. In dosul perdelelor şi pe schele s'au aprins luminile. Pe cer stelele. Iar în mâinile minerilor care se'ntorc din şut, cu securi pe umăr, strălucesc alte steluţe — de carbid.

Când Mircea va fi mare, desigur va fi mult invidiat de copiii de-atunci ai oraşului minunat, Uricani, din Valea Jiului: doar el a trăit istoria creării acestui nou oraş al patriei.

Şerban VOICU

Aşa se vede de pe munte oraşul nou din Valea Jiului.

Prieteni de peste hotare

De ce-or fi aşa de veseli micuţii cetăţeni cehoslovaci din leagăn? Cui or fi zâmbind? Dar nici nu poţi să-ţi închipui că aceşti copii ar putea fi trişti când părinţii lor, întreaga ţară, muncesc pentru ca viaţa lor să fie tot mai însorită.

Iarna, când afară e frig, ei se pot juca la fel de voioşi într'o grădiniţă. Numai între anii 1949—1953, în Cehoslovacia, s'au înfiinţat 1.800 de grădiniţe.

Şi-apoi pare-se că în curând flăcăii aceştia vor trece pragul şcolii. In Cehoslovacia nu există nici un singur copil care să nu meargă la şcoală. In anul şcolar 1953—54 au fost înscrişi în şcolile de 8 şi 11 ani peste 1,8 milioane de elevi.

Când vor creşte mai mari, micii prieteni vor putea citi singuri minunatele cărţi apărute în „Editura de Stat pentru literatura pentru copii" din Praga. In ultimii patru ani, în această editură au apărut aproape 11 milioane de cărţi.

S'ar putea să-i revedem peste câţiva ani pe prietenii aceştia. Intr'o fotografie dintr'o clasă ori dintr'o tabără de pionieri. Până atunci să le spunem „La revedere, prieteni din Cehoslovacia"!

Calendarul tânărului grădinar şi pomicultor

In luna Iulie aveţi de făcut o mulţime de treburi atât în grădina de legume cât şi în livadă şi pe ogoare.

● *Din grădina de legume strângeţi zilnic: castraveţi, dovlecei, fasole, ceapă. Dar trebuie să vegheaţi cu grijă ca buruienile să nu năpădească printre legume şi să le înăbuşe. Deci trebuie să continuaţi plivitul şi prăşitul. Contra dăunătorilor stropiţi roşiile cu zeamă bordeleză.*

● *Tot acum e timpul când se face polenizarea la floarea soarelui şi la porumb. Aplicaţi şi voi această metodă la floarea soarelui şi porumbul de pe lotul vostru şcolar. Ajutaţi-i pe părinţii voştri ştiind că astfel vor obţine recoltă sporită la hectar.*

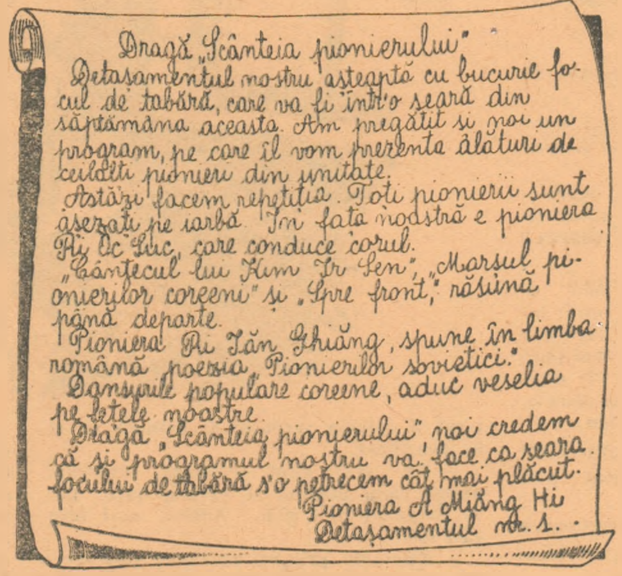
● *Participanţii la Concursul tinerilor grădinari şi pomicultori ştiu că trebuie să strângă seminţe de zarzăr (cais nealtoit), cireş, vişin şi corcoduş. E timpul să pornească la treabă.*

● *Peste tot, în grădina de legume, în livadă şi pe ogoare pot da năvală tot felul de musafiri nepoftiţi: gândacul de colorado, albiniţa, (fluturele alb), omida păroasă, cărăbuşelul grâului. Ei atacă frunzele plantelor şi pomilor, uneori nimicindu-le.*

Stârpiţi-i îndată ce îi întâlniţi.

Zile vesele de vacanță

La Homorod, în Regiunea Autonomă Maghiară, s'a deschis acum vreo câteva zile o tabără de pionieri. Aici, copii români, coreeni, greci, petrec zile frumoase de vacanță. Iată câteva scrisori trimise de pionierii de acolo.

Dragă „Scânteia pionierului"

Detașamentul nostru așteaptă cu bucurie focul de tabără, care va fi într'o seară din săptămâna aceasta. Am pregătit și noi un program, pe care îl vom prezenta alături de ceilalți pionieri din unitate.

Astăzi facem repetiția. Toți pionierii sunt așezați pe iarbă. In fața noastră e pioniera Pi Oc Suc, care conduce corul.

„Cântecul lui Kim Ir Sen", „Marșul pionierilor coreeni" și „Spre front", răsună până departe.

Pioniera Pi Tăn Ghiăng, spune în limba română poezia „Pionierilor sovietici."

Dansurile populare coreene, aduc veselia pe fețele noastre.

Dragă „Scânteia pionierului", noi credem că și programul nostru va face ca seara focului de tabără s'o petrecem cât mai plăcut.

Pioniera A Miăng Hi
Detașamentul nr. 1.

Sin Oc Ciăl

Incă din prima zi de tabără m'am împrietenit cu Sin Oc Ciăl. E o pionieră coreeană, veselă și nespus de prietenoasă.

Intr'o seară când m'am dus să văd cum s'au pregătit pentru culcare nu m'au lăsat să plec până nu le-am spus toate poeziile pe care le știam. Mi-au spus și ele o mulțime de poezii în limba română. Nici nu vă închipuiți ce frumos știu să pronunte românește.

In ziua următoare a venit în tabăra noastră un fotograf care a făcut fotografii la fiecare detașament. Sin Oc Ciăl împreună cu alte pioniere din detașamentul lor au venit la mine și nu m'au lăsat până când nu m'am dus să mă fotografiez împreună cu detașamentul lor. Mă bucur mult că m'am împrietenit cu Sin Oc Ciăl.

Veronica SALICEANU
conducătoarea unității

Echipa de cercetași

Pentru zilele acestea la noi s'a proectat o excursie până în apropierea munților Harghita. Din grupa de cercetași am făcut și eu parte. Chiar cum am plecat din vilă am și început să punem semne. Din loc în loc am lăsat scrisori iar în două poenițe am ales loc de popas. La o răscruce de trei drumuri am pus semnul care să indice pe unde s'o ia excursioniștii. Sunt sigur că după semnele puse de noi, excursioniștii vor ajunge cu siguranță la locul ales drept capăt al excursiei noastre.

Victor MARCUȘ
cl. a VI-a

La pescuit

Acum câteva zile am format în detașamentul nostru o echipă de pescari. Am pornit-o pe valea Homorodului de Sus să prindem pește. In drumul nostru l-am întâlnit pe Mișa, băiatul cantonierului din apropierea taberei. O pornise și el la pescuit. Având acelaș drum ne-am împrietenit repede, mai ales că Mișa are o fire veselă.

— Veniți cu mine, dacă vreți să prindeți pește, ne-a spus el. Eu cunosc toate colțișoarele pe aici.

Voind să ne convingem dacă într'adevăr Mișa e mare meșter la prins pește, l-am urmat. Ne-a mirat însă când am văzut câți pești a prins cu mâna. Noi, deși aveam undițe nu am reușit să prindem atâta pește cât a prins el.

La plecare, Mișa ne-a dat toți peștii pe care îi prinsese. N'am vrut să-i primim. A stăruit însă prea mult, așa că n'am avut încotro. A trebuit să luăm și peștii prinși de el.

Ne-am întors împreună spre tabără. La despărțire am rămas înțeleși să ne mai întâlnim și altădată.

Marin DUMITRU
detașamentul 12

Vrem ca și părinții noștri să fie colectiviști

Citind mereu gazeta noastră dragă, m'am gândit să scriu și eu despre activitatea noastră pionierească din comuna Naidăș.

Nu de mult, noi ne-am dus să vizităm gospodăria colectivă „Mihail Eminescu", din Lescovițe. Să nu credeți că a fost o vizită obișnuită. Noi adeseori ne ducem în comunele vecine și dăm programe artistice. Dar aici la Lescovițe a fost ceva deosebit. Și iată de ce: In curând la noi se va înființa o gospodărie colectivă și noi dorim ca și părinții noștri să devină colectiviști. De aceea împreună cu tovarășul profesor și cu tovarășul instructor, am plecat la Lescovițe ca să vedem ce înseamnă viața în gospodăria colectivă.

Când am ajuns acolo, pioniera Raica Ana a înmânat tovarășului președinte al colectivei un album și i-a arătat scopul vizitei noastre. Tovarășul președinte ne-a povestit despre munca și despre traiul îmbelșugat al colectiviștilor. După ce am vizitat gospodăria, am fost poftiți să mergem acasă la unii colectiviști. Ei ne-au spus cât este de bine să muncești și să trăiești în gospodăria colectivă.

Noi am fost foarte bucuroși că vom avea ce să povestim acasă, fiindcă vrem ca negreșit părinții noștri să intre în colectiva care se va înființa la noi.

Pionierii Domițian COCOR
și Ioan GÂRCU
Școala elementară din comuna Naidăș, raionul Oravița, regiunea Timișoara

Hai la întovărășire

Măi prieten din ogor,
Măi țărane muncitor,
Hai la întovărășire
Ca să ai în muncă spor.

Iar aici dacă-i veni,
Pământul vei munci
Cu tractorul, nu cu plugul
Și al tău va fi belșugul!

Căci pământul răscolit
Cu mașina minunată,
Munca ta o va'nlesni
Și va da roadă bogată!

Și curând vei duce acasă
Din cea holdă aurită,
Roada adunată'n vară
Prin muncă 'ntovărășită.

Iar de-acasă, te vei duce
Să predai la colectare,
Grânele care vor fi
Țării dragi folositoare!

Nițu I. NICOLAIE
clasa a VI-a elementară
comuna Suseni, raionul Topoloveni, regiunea Pitești

„Cupa Scânteii pionierului"

La bazinul de înot dela Palatul pionierilor au început antrenamentele în vederea concursurilor de natație „Cupa Scânteii pionierului". Pionierele din raionul „Tudor Vladimirescu" au avut prima zi de antrenament la bazin. Imediat ce au intrat în apă au format un cerc unde jucându-se împreună s'au obișnuit cu apa cristalină a bazinului.

Aflați cât este de plăcut în tabără

— Ssst... gata... ascultați mai departe: „Propunem să organizăm câteva meciuri amicale de volei cu alte școli". „Propunem să organizăm un campionat de șah". „Vrem să învățăm multe jocuri în aer liber".

— Propunerile sunt bune și interesante. Să le trecem în planul de activitate pe perioada vacanței, spuseră toți.

Și propunerile pionierilor, așa cum au fost găsite de colectivul de conducere al unității în cutiuța cu sugestii pentru vacanță, au fost trecute toate în plan.

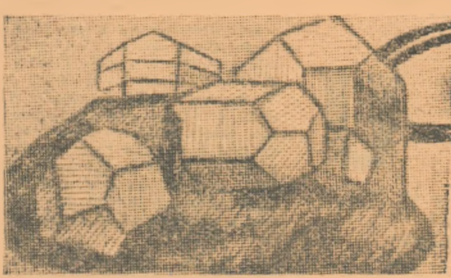
...De atunci au trecut câteva săptămâni. Pionierii au primit vacanța și își petrec timpul în tabăra de curte. Și câtă veselie și vioiciune e la ei! Toată ziua fac câte ceva și par neobosiți.

O parte dintre cei mari au format două echipe de volei și se antrenează pentru viitoarele meciuri. Alții joacă handbal, baschet și se antrenează la șah. Baicu, Panaitescu, Ruter, Sima, Bolintineanu, Stan și alții vor să participe la concursul de natație organizat de „Scânteia pionierului". Ei se antrenează la Ștrandul Tineretului sau la bazinul dela Palatul pionierilor

In grupul celor mai mici e o adevărată plăcere să petreci timpul. Tovarășa profesoară Băiașu a făcut cu ei jocuri distractive în aer liber, aruncări cu mingea, o ștafetă cu obstacole și viteză. Cu obrajii îmbujorați de căldură, micii amatori de sport aleargă cât e terenul de mare. Și la ora când se termină programul cu mare greutate se îndură să părăsească tabăra.

Astfel au început activitatea sportivă, pionierii din tabăra de curte dela Școala nr. 28 din București. Fiecare zi a vacanței le pare tot mai folositoare, interesantă și plăcută

Lucreția MARȘU

Cristalele

Nu există aproape nimeni care să fi văzut minunatul film „Floarea de piatră" și să nu fi rămas încântat de coloritul măiestru și de formele perfecte ale cristalelor uriașei plante de piatră, să nu fi reținut varietatea formelor cristalelor de diamant sau a celor de granit, sau a celor de cuarț. Cristalele, atât de diferite și atrăgător colorate, sunt corpuri care ne apar nu numai în filme sau despre care se vorbește doar în basme, ele sunt corpuri pe care le întâlnim foarte des în natura care ne înconjoară. Cercetările oamenilor de știință au stabilit existența în scoarța pământului a peste 3000 de varietăți de cristale cu proprietăți fizice și chimice diferite.

Cristalele pot fi recunoscute după formele lor geometrice regulate, mărginite de mai multe fețe, deobicei plane.

Unele cristale ne apar în natură destul de mari încât pot fi destinse cu ochiul liber. Ba unele chiar, cum ar fi cristalul de stâncă din Madagascar, atinge un metru lungime și cântărește aproape 1500 kg. Altele nu le putem distinge decât cu microscoape speciale sau chiar cu aparate cu raze X. Un cristal privit cu atenție ne apare cu o formă precisă geometrică,

Cristalele s'au format în natură în decurs de zeci și sute de ani. Peste roci pietroase cădeau cantități mari de ploaie, se revărsau apele care rodeau scoarța, dizolvând sărurile și purtându-le cu ele. Apele acestea, din pricina căldurii solare se evaporau lăsând în urma lor sărurile cristalizate în diverse sisteme: cubic, rombic. Peste aceste cristale, la început mici, s'au făcut mereu noi depuneri de substanță, cristalele s'au transformat luând unele dimensiuni mai mari, altele mai mici, însă păstrând fiecare o formă perfect geometrică.

Cristalul foarte cunoscut și foarte răspândit pe suprafața și în scoarța pământului este cuarțul. El este adesea întâlnit sub forma unor prisme exagonale cu două piramide cu șase fețe. Când este perfect incolor și transparent, cuarțul poartă numele de cristal de stâncă. Uneori cuarțul este colorat în violet (ametistul), în galben (citriniul) sau în fumuriu, după cum în structura lui intervin diverși oxizi metalici, de fier, de cupru, de aluminiu. Coloritul atât de diferit și minunat al cuarțului precum și diferitele lui proprietăți i-au făcut pe mulți scriitori să povestească cu cuvinte alese de mărețele palate ornamentate cu piese de podoabă sculptate în cuarț.

Tot atât de răspândită pe suprafața pământului este și piatra de var din care sunt formați munți întregi. Ea este o varietate a calcarului. Tot o varietate a calcarului sunt și cristalele exagonale de calcită care au proprietatea ca fiecare rază de lumină pe care o primesc să o refracte în două direcții diferite obținându-se două imagini ale aceluiași obiect. Intâlnite la tot pasul în viața noastră sunt cristalele de sare.

Dacă cristalele atrag atenția cercetătorului și excursionistului prin forma și coloritul lor, nu este mai puțin adevărat că ele aduc și foloase. De pildă, cuarțul a fost folosit în urmă cu mii de ani pentru confecționarea uneltelor și armelor iar astăzi se folosește în diverse construcții la fel ca și piatra de var. Carbonadoul, diamant colorat în negru, se întrebuințează la tăiatul sticlei și la facerea sfredelelor cu care se găuresc stâncile. Unele cristale, ca cel de stâncă sau calcita, se folosesc la aparate optice.

In excursiile pe care le faceți prin regiunea voastră natală s'ar putea să întâlniți și voi cristale. Nu le ocoliți. Căutați să identificați după forma și culoarea lor care este compoziția lor chimică, adunați-le pentru muzeul școlii voastre. Despre cele mai interesante dintre ele scrieți gazetei „Scânteia pionierului".

Ing. Adrian LISEANU

Sütő András

Opinci noi

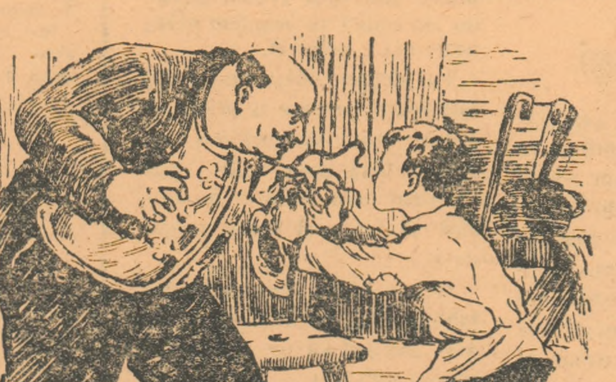
Publicăm în continuare, povestirea „Opinci noi" de Sütő András, tânăr scriitor de limbă maghiară din R.P.R. Povestirea este tradusă de scriitorul Remus Luca.

Povestirea înfățișează viața nespus de grea a țăranilor săraci din România burghezo-moșierească.

Ianoșka, un băiat de vreo doisprezece ani, nu se poate duce la școală fiindcă n'are ce încălța.

Ianoșka i-a scris fratelui său, muncitor la oraș, să-i aducă o pereche de opinci și un șerpar. Băiatul așteaptă nerăbdător sosirea fratelui său, care însfârșit sosește cu mult doritele daruri.

Bucuria revederii este însă de scurtă durată. In casă au intrat primarul, perceptorul, jandarmul, pentru a încasa dările către stat. De fapt dările fuseseră plătite mai înainte unui alt perceptor care furase banii.

Perceptorul, în cele din urmă, începu a clătina din cap și mormăind printre dinți, îl numi pe cineva tâlhar.

— Asta-i falșificată. V'au înșelat. Firește, dac'ați fost proști. Imi pare rău. Poftim — îi întinse registrul lui Andrei. Dumitale ți s'a dus vestea de mintos... Poftim! Vezi și dumneata Uită-te!

— Ce să vadă și el? — răsări în fața lui bătrâna, încă tot albă la chip de spaimă. Domnule Zabola, doar și dumneata ai fost aici când am plătit, la domnul ăla gras, Popescu ori cum îl cheamă... Il cunoști, doar a prânzit la dumneata! Mă jur pe dumnezeu cel viu c'am plătit. Doi purcei am vândut, înălțimea ta. Jumătate de sat se afla în târg și a văzut. Domnule Zabola... vorbește... spune-i domnului...

Perceptorului nu-i tresări nici un mușchi al feței la plângerile femeii. El n'avea ce face Altădată să nu mai fie atât de proști Jandarmul stătea la ușă, mușcându-și buza groasă Dealtfel părea nepăsător, doar a văzut și auzit destule plângeri in sat. Dacă ți s'o muia inima în orice colibă, poți să intri în rândul bocitoarelor Dealtfel, pe dânsul îl răcâia ceasornicul deșteptător care-i ticăia în buzunar Șterpelise ceasul la Mate Sandor, într'o clipă potrivită când perceptorul înregistra și sechestra mobila. Acum i se părea că ticăie prea tare, că îl vor auzi și cine știe ce-a mai ieși din asta Il înfofolise în batistă, în mănuși, în tot ce a avut, numai să-i îngroape bătaia Acum chibzuia ce pricină să găsească, ca să poată ieși să-l învelească în fular, ori să-l oprească.

Dintre trei, mai încurcat era primarul. Se preumbla în sus și'n jos prin odaie și da din mâini: „N'am ce să fac. Ce pot eu să fac? Aș putea plăti în locul ei, și să-mi spele în schimb, dar peste doi ani îți moare și rămân în pagubă". Ofta des, cu chipul plin de amărăciune, ca omul care suferă într'adevăr

Andrei mai sta încă la masă, cu capul în pumni

Perceptorul căta din când în când, pe furiș, la el, gândindu-se că despre acest tânăr s'ar și putea lua un proces verbal; căci chiar dacă nu vorbește, gândul său răzbate limpede pe fața lui, în ochii încruntați Aștepta însă în liniște Lunga lui experiență l-a învățat că numai atunci poți pune sechestru, când amarul izbucnește din om, când suduie și amenință. „Injurați statul cât vreți, apucați săcurea 'n mână, plângeți până vă seacă izvorul lacrimilor, dar apoi să n'aud nici câr, când pun sechestru". Metoda asta îi stingea frica și-i da curaj Acuma aștepta zadarnic izbucnirea lui Andrei In ce privește bătrâna n'avea nici o nădejde. Ea plângea într'una, fără glas, buzele îi tremurau, iar lacrimile picurau în capul copilului.

— Să nu mai pierdem vremea, — spuse perceptorul. Vă rog opt sute șaptezeci și cinci lei

— De cerut se poate, de dat nu-i musai, — zise Andrei.

— De ce nu-i musai, dacă-i permis să întreb?

— Pentrucă am plătit odată. Iar dacă mâine te cari și dumneata cu banii, vine un al treilea și pretinde și el.

— Dumneata să nu vorbești așa! — spuse stăpânindu-se perceptorul fiind sigur în sinea lui că acum începe ocărîrea statului.

Andraș însă se mulțumi doar să-i anunțe, că chiar dacă cererea lor ar fi legală, nici atunci n'ar putea plăti, pentrucă în casă nu se află nici un ban. Nici purcel, nici bucate nici vacă, nimic. Și dacă neapărat vor să sechestreze, să ia câinele, ori să smulgă cămașa de pe băiat.

— Cămașa n'o să i-o smulgă, grăi binevoitor perceptorul, privind în jurul său prin odaie.

S'apropie de pat, pipăi coperitoarea înflorită, pernele, ridică un colț al țolului, să vadă dacă-i de lână ori de cânepă. Ochii săi se opriră asupra băiatului, care se lipi speriat de maică-sa. Perceptorul îi cerceta șerparul și opincile ce și le descalțase.

— Nu vi-l dau! — strigă Ianoșka, atunci când domnul se opri în fața lui. — Șerparul nu-l dau... Andrei, nu-l lăsa să-l ieie!

— Domnule primar, notează: șase perne, o cuvertură, valoare: una sută lei. Un țol roșu de lână: șasezeci lei. Scrin vechi cu sertare: șaptezeci lei. Gata?

— Gata.

Bătrâna prinse a se văicări în gura mare Căzuse peste țolul roșu de lână, căinându-și copiii: „Vai, dragii mei copii... Vai, dragii mei copii".

— Șerpar nou nouț, cu cătărămi galbene, — continuă perceptorul, în vreme ce obrazul i se încrunta.

— Nu-l dau! Șerparul nu-l dau.

— O pereche de opinci. Nefolosite încă...

— Asta nu, domnule, — strigă Andraș sărind în picioare, agitat. Astea-s ale copilului. Trebuie să meargă cu ele la școală.

— Să nu pui mâna pe mine, — răcni cu spaimă perceptorul. Jandarm! Ce stai acolo, molău! Nu vezi ce vrea să facă comunistul ăsta?

— Ce vrea să facă? tresări jandarmul.

— Nu vezi? Vrea să mă lovească. M'a atacat Te rog șezi înapoi la locul dumitale.

De frica și de furie, glasul i se făcuse subțire de tot, măcar că Andrei nici mâna n'o ridicase. Stătea încă la masă, cugetând că dacă e să sechestreze, el tot nu-i poate împiedica. Au sechestrat doar și'n altă parte. Plâng femeile și'n vecini, și la a doua, și-a treia și-a patra casă. Și ce folos dacă și le-ar scăpa pe ale sale, când au fost duse pernele unei jumătăți de sat. Nu, singur tot nu face nimic. Laolaltă trebuie să se scoale și să pretindă să li se dea înapoi tot ce-au strâns. Așa l-au învățat pe el tovarășii dela oraș. Totdeauna i-au spus: funia cea groasă a nedreptății, un singur om n'o poate rupe.

Dar zadarnic se străduia să rămână stăpân pe sine. I se rupea inima când se uita la frățiorul său. Tare i-ar fi tignit să-i ardă una perceptorului ăsta, de să se dea de trei ori peste cap. Știa însă că asta nu va ajuta nimic. Ar mai chema un jandarm ca să-l lege și să-l ducă să nu mai vadă soarele.

— Ascultă, domnule, — spuse scrâșnind — dacă vreți cu orice chip să jefuiți, luați pernele, țolul. Luați-mi scurta. Uite, mai este și-o bucată de pită uscată pe poliță, luați-o și-aia. Că noi om trăi și de-om mânca pământ. Dar opincile copilului să nu le luați, să nu v'atingeți de ele.

(Va urma)

Concursul de jocuri

SERIA I-a

Incepem în acest număr concursul nostru de jocuri. Concursul va cuprinde 6 serii de jocuri și va lua sfârșit la data de 15 Septembrie. Participanții pot trimite deslegările după fiecare serie, sau le pot trimite pe toate într'un singur plic după cel mult o săptămână dela apariția ultimei serii.

Deslegătorii care vor obține cel mai mare număr de puncte vor fi premiați. Premiile vor fi următoarele:

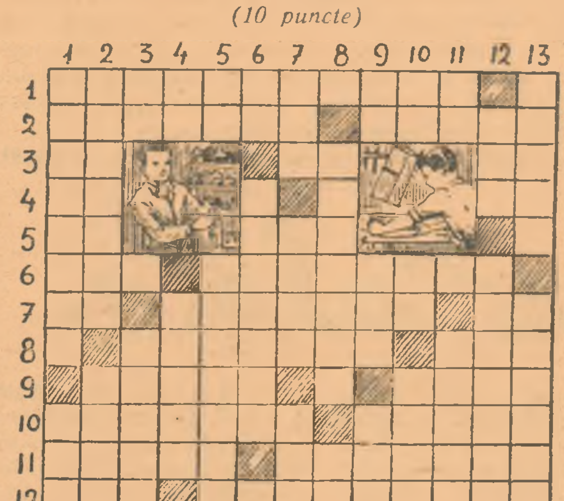
Premiul I: o minge de volei, cărți, abonament la „Scânteia pionierului" pe timp de un an.

Premiul II: un serviciu de tenis de masă, cărți, abonament pe un an.

Premiul III: un toc rezervor, cărți, abonament pe un an. 10 mențiuni în cărți și abonamente pe 6 luni.

Meseriile

(10 puncte)

ORIZONTAL

1. — Știința care ne învață cum trebuiesc alcătuite planurile. 2. — Organizatorul unei piese de teatru — Meșterii rimelor. 3. — Octavian Grigorescu — Antemeridian — Operă. 4. — Notă muzicală — Calciu 5. — Și (franțuzește) — Cerb polar. 6. — Pe el lucrează tractoarele — Face experiențe în laborator. 7. — Sau — Face parte din echipajul navelor. — Plec 8. — „Medicul" mașinilor. — Inceput de asolament 9. — Cu grijă rânduiește cărămizile construindu-ne locuințe. — Pulbere 10. — El ne dă o mână de ajutor când suntem accidentați — Cu ele muncim. 11. — Pronumele unui cunoscut scriitor român. — Cârmuitorul aeronavelor. 12. — Bolta pământului. — Meșterii strungului.

VERTICAL

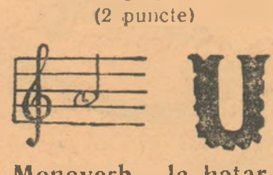
1. — Cel ce ne îndrumă pașii în viață — Cu ajutorul lui morarul cară făina. 2. — Prinzând filă de filă el ne dă cărți minunat legate ca să le citim. — Hainele cavalerilor medievali. 3. — Argint — Mulți ar vrea să „paște" ca el cărbunii. 4. — Iată — Poartă de grijă sănătății oamenilor. 5. — Zi întoarsă — Se pricepe în cele mai mici lucrări de atelier. 6. — Foi la nesfârșit. — Meseria e... de aur". 7. — Curelușă de meșină pe care cu multă pricepere o croiește cismarul. — Din el radiofoniștii își construiesc căști și cutii de radio — Prețios (fig). 8. — Maestră a sportului din R.P.R. — Inceputul vulcanului. 9. Nap fără cap — Pasăre uriașă din basmele orientale. — Bine pe trei sferturi 10. — Literă greacă — E crescut cu grijă de către gospodari în herghelii (Dobrogea). — Ridicătură. 11. — De două ori aceeași vocală. A indica. 12. — Cu el scriitorii își aștern slovele pe hârtie — Ce pânzeturi minunate mai țese! 13. — Când litera nu e de mână e de... — Conducătorii vehiculelor.

Locuri din R.P.R.

Biverb... acvatic

5—4

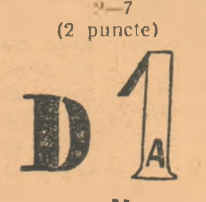
(2 puncte)

Monoverb... la hotar

9—7

(2 puncte)

Monoverb din Carpați

4—5

(2 puncte)

Ă....Ă....Ă U

Joc de litere

(4 puncte)

Din literele: A—A—A—A—A—B—C—D—D—E—E—I—I—I—I—I—M—N—N—O—O—O—P—P—R—R—R—R—R—T—U—V, se vor forma 8 cuvinte a câte 4 litere așezate unele sub altele conform cerințelor de mai jos. La o justă deslegare, rândul I și III vertical citite în continuare, dau locul unde pionierii noștri își petrec o vacanță plină de bucurii

1. A. se preface lichid din solid 2. Copac Crește pe malurile apelor. 3. Halogen. 4. Fluviu în Italia. 5. Plimbare (cu vehicul). 6 Poseda. 7. Tari. 8. Gen literar.

Redacția și administrația: București Piața Scânteii, tel. 7.61.00, 7.60.10 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".